

Не згадуй

Михайло Старицький

Не згадуй, мій друже, мій милий,
Не жур мого серця ти вкрай:
Давно занесли уже хвилі
У море безодне наш рай:

Несила, немога, коханий,
Минуле вернути назад —
Ми тільки здратуємо рани,
Що кожен загоїти б рад.

Розстатись це зважимо духу,
А щастя зламали самі...
Не треба ж ні слова, ні руху —
Ми будьмо, як камінь, німі;

Бо й серце розбите, недуже,
Мов камінь, у грудях лежить...
Не згадуй же, голубе-друже,
Того, що не може ожить!